KİŞİSEL VERİLERİN KORUNMASI · BİLİŞİM HUKUKU

Apartmanda Komşunun Kamerası, Suç mu ve Nasıl Kaldırılır?

Güvenlik kameraları ucuzladıkça apartman kapılarına, balkonlara ve bahçe duvarlarına kamera yerleştirmek sıradan bir uygulamaya dönüşmüştür.

Av. Burak Üçüncü · 15 Kasım 2026 · 10 dk okuma

Güvenlik kameraları ucuzladıkça apartman kapılarına, balkonlara ve bahçe duvarlarına kamera yerleştirmek sıradan bir uygulamaya dönüşmüştür. Kendi kapısını korumak isteyen bir kişinin taktığı kamera, çoğu zaman karşı dairenin kapısını, komşunun penceresini veya bahçesini de görüntüler. Görüntülenen kişi, eve kimin girip çıktığının, ne zaman evde olduğunun ve kimlerle görüştüğünün kayda alındığını düşünerek haklı bir rahatsızlık duyar.

Bu durumda kişisel verilerin korunması hukuku, kişilik hakkına dayanan hukuk davası, kamera apartmanın ortak alanına takılmışsa Kat Mülkiyeti Kanunu ve özel hayatın gizliliğini ihlal suçu olmak üzere dört ayrı yola başvurulabilir. Bu yollar birbirini dışlamaz, ancak her birinin şartı ve sonuç doğurma gücü farklıdır. Uygulamada en etkili sonucun hangi yoldan alındığını görebilmek için önce özel hayatın sınırının nereden geçtiğini belirlemek gerekir.

BÖLÜM I

Özel Hayat Yalnızca Evin İçi midir?

Kamerayı takan kişinin en sık ileri sürdüğü savunma, kameranın evin içini değil, herkesin görebildiği apartman koridorunu veya sokağı görüntülediğidir. Yargıtay bu savunmayı tek başına yeterli görmez. Özel hayat kavramı ulusal ve uluslararası mevzuatta tanımlanmamıştır. Öz, teknolojik gelişmeler karşısında düzenlemelerin uygulanabilirliğini korumak amacıyla bu tanıma pozitif hukukta yer verilmediğini belirtmektedir (Öz, s. 1). Bu nedenle kavramın sınırı yargı kararlarıyla çizilir. Yargıtay özel hayat kavramını açıklayan bir kararında *"Kamuya açık alanda bulunulduğunda dahi, "kalabalığın içinde dikkat çekmezlik, tanınmazlık, bilinmezlik" prensibi geçerli olup, kamuya açık alandaki kişinin, gün içerisinde yapıkları, gittiği yerler, kiminle niçin, nasıl, nerede ve ne zaman görüştüğü gibi hususları tespit etmek amacıyla sürekli denetim ve gözetim altına alınması sonucu elde edilmiş bilgileri ya da onun başkalarınca görülmesi ve bilinmesini istemeyeceği, özel yaşam alanına girdiğinde şüphe bulunmayan faaliyetleri özel hayat kapsamına dahildir"* tespitini yapmıştır (Yargıtay 12. Ceza Dairesi, 15.03.2016, E. 2015/4413, K. 2016/4086).

Daire bu tanımı yakın tarihli kararlarında da korumaktadır. Evinin dışına yerleştirdiği güvenlik kameralarıyla aynı köyde yaşadığı ve taşınmaz uyuşmazlığı bulunduğu kişileri kaydeden ve görüntüleri sosyal medyada paylaşan bir sanık hakkındaki kararda, kamuya açık alanda bulunulmasının her görüntünün kaydedilmesine

rıza gösterildiği anlamına gelmediği tekrarlanmış, görüntüdeki kişiler tanınabilir olmasa dahi özel hayata ilişkin görüntünün gizlice kaydedilmesinin TCK m. 134/1'deki suç için yeterli olduğu belirtilmiştir. Kayda alınan olay mahkemenin yaptığı bir keşif olduğu için Daire, eylemin sonuçta özel norm niteliğindeki TCK m. 286/1 kapsamında değerlendirilmesi gerektiğine karar vermiştir (Yargıtay 12. Ceza Dairesi, 15.06.2026, E. 2024/2439, K. 2026/6054).

Bu yaklaşıma göre belirleyici olan, kameranın gördüğü alanın kamuya açık olup olmaması değil, kaydın bir kişinin hareketlerini sürekli ve sistemli biçimde izlemeye elverişli olup olmamasıdır. Yalnız bir dairenin kapısına çevrilmiş ve o dairede yaşayanların giriş çıkışlarını, misafirlerini ve saatlerini kaydeden bir kamera bu ölçüte göre özel hayata müdahale niteliği taşır. Buna karşılık bina girişini genel olarak gören ve belirli bir kişiyi hedef almayan bir kamera bakımından değerlendirme farklı olabilir.

BÖLÜM II

Komşunun Kamerasına KVKK Uygulanır mı?

6698 sayılı Kişisel Verilerin Korunması Kanunu, gerçek kişilerin ev içi faaliyetlerini belirli şartlarla kapsam dışında bırakır. Kanunun 28. maddesinin birinci fıkrasının (a) bendine göre Kanun, kişisel verilerin üçüncü kişilere verilmemek ve veri güvenliğine ilişkin yükümlülüklere uyulmak kaydıyla gerçek kişiler tarafından tamamen kendisiyle veya aynı konutta yaşayan aile fertleriyle ilgili faaliyetler kapsamında işlenmesi halinde uygulanmaz.

İstisnanın sınırı hükmün kendi ifadesinde yer alır. Kayıt tamamen kişinin kendisiyle veya aynı konutta yaşayan ailesiyle ilgili olmalıdır. Kişinin yalnız kendi kapısını gören kamerası bu kapsamda kalabilir. Ancak kamera komşunun kapısını, penceresini veya bahçesini sürekli görüntülüyorsa, işlenen veri artık kamerayı takan kişinin kendisiyle ilgili olmaktan çıkar ve başkasına ait kişisel veriye dönüşür. İstisna bir ayrıcalık olduğu için dar yorumlanmalıdır. Bunun yanında kayıtların üçüncü kişilere verilmemesi de istisnanın şartıdır. Kamera görüntülerinin site WhatsApp grubunda, sosyal medyada veya yöneticiyle paylaşılması halinde istisna ortadan kalkar ve kişisel verilerin izinsiz paylaşılmasına karşı tanınan bütün yollar gündeme gelir.

Kamera bir konuta değil, apartmanın zemin katındaki bir dükkana, ofise veya site yönetimine aitse istisna hiç gündeme gelmez. İşletmeler ve yönetimler kamera kayıtları bakımından veri sorumlusudur. Bu kişilerin kayıt amacını, saklama süresini ve kayıtlara kimlerin erişebildiğini aydınlatma yükümlülüğü kapsamında açıklaması, kameranın görüş alanını güvenlik amacıyla sınırlı tutması ve kayıtları bu amaç dışında kullanmaması gerekir. Komşu bir işyerinin kamerasının bir konutun penceresine veya kapısına yönelmesi, bu nedenle hem ölçülülük hem de amaçla sınırlılık ilkeleri bakımından sorgulanabilir. Doğu, kamera kayıtlarına giren görüntünün kişisel veri olduğunu ve bu görüntüden kişinin kılık, kıyafet ve dini inancı gibi özel nitelikli verilerine de ulaşılabileceğini belirtmektedir (Doğu, s. 143). Yazara göre güvenlik amacıyla kurulan bir kamera sisteminin bu amaçtan uzaklaşarak kişilerin aile ve özel hayatının takibine hizmet etmeye başlaması hukuka aykırıdır. Doğu bu bağlamda, evinin bahçesine güvenlik kamerası taktırıp yan komşunun bahçesini de izleyen sanığın eylemini özel hayatın gizliliğini ihlal olarak değerlendiren bir Yargıtay kararına yer vermektedir (Doğu, s. 147). Emre Kılıç da kamera gözetiminde ölçülülük ilkesinin belirleyici olduğunu, kameraların konumlandırılmasının kritik bir mesele olduğunu ve güvenlik araçları arasından mahremiyete en az müdahale eden seçeneğin tercih edilmesi gerektiğini vurgulamaktadır (Emre Kılıç, s. 810-811). Aynı ölçüt komşu kamerası için de geçerlidir. Kendi kapısını korumak isteyen kişinin, kamerayı yalnız kendi kapısını

görecek açıyla yerleştirmesi mümkünken karşı daireyi görüş alanına alması, en az müdahale ölçütünü karşılamaz.

İstisnanın uygulanmadığı durumda görüntülenen kişi, kamerayı takan kişiye veri sorumlusu sıfatıyla KVKK m. 13 uyarınca yazılı başvuru yaparak hangi kayıtların tutulduğunu, kayıtların ne kadar süre saklandığını ve kimlerle paylaşıldığını sorabilir, kendisine ilişkin kayıtların silinmesini isteyebilir. Başvuruya otuz gün içinde cevap verilmemesi veya cevabın yetersiz bulunması halinde Kurul'a şikayet yolu açılır. Sürecin ayrıntıları KVKK'ya şikayet sürecini anlatan yazıda yer almaktadır. Ancak Kurul kameranın sökülmesine karar veren bir mahkeme değildir. Kurul yolu, kayıtların silinmesi ve paylaşımın durdurulması bakımından etkilidir. Kameranın kaldırılması ise hukuk davasıyla sağlanır.

BÖLÜM III

Kameranın Kaldırılması Davası

Komşu kamerası uyuşmazlıklarında en etkili sonuç, Türk Medeni Kanunu'nun kişilik hakkını koruyan hükümleri üzerinden alınır. TMK m. 24'e göre hukuka aykırı olarak kişilik hakkına saldırılan kimse hakimden saldırıda bulunanlara karşı korunmasını isteyebilir. TMK m. 25 ise davacıya saldırı tehlikesinin önlenmesini, sürmekte olan saldırıya son verilmesini ve sona ermiş olsa bile etkileri devam eden saldırının hukuka aykırılığının tespitini isteme imkanı tanır. Davacı bu davayı kendi yerleşim yeri veya davalının yerleşim yeri mahkemesinde açabilir.

Yargıtay bu yolun komşu kamerasına uygulanmasını yakın tarihli bir kararında onamıştır. Olayda apartman yöneticisi olan davalı, kendi daire kapısına yön değiştirebilen bir kamera yerleştirmiş, karşı komşu kameranın kaldırılmasını istemiştir. İlk derece mahkemesi, özel hayatı yalnız evin içiyle sınırlamanın dar bir yorum olduğunu, güvenlik için apartmanın genel girişlerine kamera konulabileceğini ve davalının üstün bir yararının bulunmadığını belirterek kameranın kaldırılmasına karar vermiştir. Yargıtay, davalının ceza yargılamasında beraat ettiği yönündeki itirazına rağmen bu kararı *"davalı tarafından daire kapısına takılan manuel kamera ile davacının dairesinin bir bölümü de olsa kayıt altına alınabildiğinden, davacının özel hayatının gizliliğinin ihlali nedeniyle kameranın kaldırılması suretiyle kişilik haklarına saldırının durdurulması yönünde verilen karar usul ve kanuna uygun"* gerekçesiyle onamıştır (Yargıtay 4. Hukuk Dairesi, 16.01.2025, E. 2022/7116, K. 2025/865).

Kararın iki yönü uygulama bakımından önemlidir. Birincisi, kameranın komşunun dairesinin yalnız bir bölümünü görmesi saldırının varlığı için yeterli bulunmuştur. İkincisi, aynı olay nedeniyle ceza mahkemesinden verilen beraat kararı, kişilik hakkına dayalı davada kameranın kaldırılmasına engel olmamıştır. Ceza sorumluluğu kast ve kesin ispat ararken hukuk davasında belirleyici olan, kişilik hakkına hukuka aykırı bir saldırının bulunup bulunmadığıdır. Bu dava ile birlikte TBK m. 58 uyarınca manevi tazminat da istenebilir. Komşu kamerasında müdahale devletten değil, bir özel kişiden gelir. Alkan'ın aktardığı gibi AİHM böyle durumlarda devletin, yargı yetkisi altındaki kişileri koruma görevinden doğan pozitif yükümlülüğünü inceler (Alkan, s. 41). Kişilik hakkını koruyan davalar bu yükümlülüğün iç hukuktaki karşılığıdır.

BÖLÜM IV

Kamera Apartmanın Ortak Alanındaysa

Kamera komşunun bağımsız bölümüne değil, merdiven boşluğu, koridor, bina girişi veya cephe gibi ortak alanlara takılmışsa 634 sayılı Kat Mülkiyeti Kanunu da devreye girer. Kanunun 19. maddesinin ikinci fıkrasına göre kat maliklerinden biri, bütün kat maliklerinin beşte dördünün yazılı rızası olmadıkça anagayrimenkulün ortak yerlerinde inşaat, onarım ve tesisler yaptıramaz.

Yargıtay, apartman yönetimi ile bir kat maliki arasında karşılıklı olarak kurulan kameraların kaldırılmasının istendiği bir dosyada bu hükme dayanarak yalnız kamera açılarının değiştirilmesiyle yetinilmesini doğru bulmamış, *"634 sayılı Kat Mülkiyeti Kanununun 19. maddesinin ikinci fıkrasına göre, kat maliklerinden biri bütün kat maliklerinin beşte dördünün rızası olmadıkça anataşınmazın ortak yerlerinde onarım, tesis ve değişiklik yaptıramaz"* tespitine dayanmıştır (Yargıtay 20. Hukuk Dairesi, 06.12.2018, E. 2017/2277, K. 2018/7965). Daire, mahkemenin kat malikleri kurulu kararlarında bu çoğunluğun bulunup bulunmadığını incelemesi gerektiğini belirtmiş, kameraların hangi alanı göreceğinin infazda tereddüt doğurmayacak açıklıkta hükme bağlanması gerektiğini de vurgulamıştır.

Bu yol, kameranın özel hayatı ihlal edip etmediği tartışmasına girmeden de sonuç verebilir. Ortak alana kurul kararı olmadan takılan bir kamera, görüş açısından bağımsız olarak eski hale getirme talebine konu olabilir. Kat Mülkiyeti Kanunu'nun uygulanmasından doğan uyuşmazlıklar Kanunun ek 1. maddesi uyarınca sulh hukuk mahkemesinde görülür. Yargıtay Hukuk Genel Kurulu, toplu yapı yönetiminin sokak girişlerine koyduğu bariyer ve kameraların kaldırılması ile manevi tazminat istenen bir davada, dava tarihinden önce toplu yapıya geçildiği için uyuşmazlığın ek 1. madde uyarınca sulh hukuk mahkemesinde görülmesi gerektiğini kabul etmiştir (Yargıtay Hukuk Genel Kurulu, 16.09.2021, E. 2017/2705, K. 2021/1010). Bu nedenle siteler ve apartmanlarda ortak alandaki kameraya ilişkin davada görevli mahkemenin doğru belirlenmesi, davanın usulden reddedilmemesi bakımından önemlidir. Yönetim kurulu kararıyla takılan kameralar bakımından da kararın usulüne uygun alınıp alınmadığı ve kameranın belirli bir daireyi hedef alıp almadığı ayrıca denetlenebilir.

BÖLÜM V

Ceza Yolu Ne Zaman Sonuç Verir?

TCK'nın 134. maddesi, kişilerin özel hayatının gizliliğini ihlal edene bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası öngörür ve gizliliğin görüntü veya seslerin kayda alınması suretiyle ihlal edilmesi halinde cezayı bir kat artırır. Özel hayata ilişkin görüntü veya sesleri hukuka aykırı olarak ifşa eden kişi ise iki yıldan beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Bu suçların soruşturulması TCK m. 139 uyarınca şikayete bağlıdır ve şikayet, fiilin ve failin öğrenildiği tarihten itibaren altı ay içinde yapılmalıdır. Kameranın komşuyu kimliği belirlenebilir biçimde sürekli kaydetmesi ayrıca TCK m. 135'teki kişisel verilerin kaydedilmesi suçu bakımından da tartışılabilir. Kerim Kılıç, maddede suçun hangi hareketlerle işleneceğinin belirtilmediğini ve kaydetmeden ne anlaşılması gerektiğinin açıklığa kavuşturulması gerektiğini vurgulamaktadır (Kerim Kılıç, s. 22). Topuz ise kaydın elektronik veya manyetik her türlü araçla ve her türlü kayıt ortamına yapılabileceğini belirtmektedir (Topuz, s. 106). Bu suç, TCK m. 139 uyarınca şikayete bağlı değildir. Ancak görüntünün özel hayata ilişkin olup olmadığı ve kaydın hukuka aykırılığı, TCK m. 134 bakımından olduğu gibi burada da somut olayın özelliklerine göre belirlenir.

Ceza yolu, kameranın özellikle bir kişiyi izlemek amacıyla yerleştirildiğinin ve bu kastın delillerle gösterilebildiği durumlarda güçlüdür. Kameranın yalnız bir daireyi gördüğü, yetkililerin uyarısına rağmen

açısının değiştirilmediği ya da kayıtların başkalarıyla paylaşıldığı hallerde bu kast daha kolay ortaya konur. Buna karşılık Yargıtay, site girişini gören ve site yönetiminin kamerasıyla aynı işlevi gören bir kamera nedeniyle açılan davada, kameranın dairelerin içini görecek şekilde ayarlanmadığını, işyerlerinin güvenliğini sağlamak amacıyla konulduğunu ve sanığın özel hayatı ihlal edecek bir görüntüyü kaydetme kastıyla hareket ettiğine dair delil bulunmadığını belirterek beraat kararını onamıştır (Yargıtay 12. Ceza Dairesi, 15.03.2016, E. 2015/4413, K. 2016/4086). Bu nedenle kameranın genel güvenlik amacı taşıdığı izlenimi veren olaylarda ceza yolu tek başına çoğu zaman yetersiz kalır.

BÖLÜM VI

Uygulamada İzlenecek Sıra

Uyuşmazlık çoğu zaman bir görüşmeyle veya kameranın açısının değiştirilmesiyle çözülebilir. Sonuç alınamazsa kameranın kaldırılmasını veya açısının değiştirilmesini isteyen bir ihtarname gönderilmesi, ileride kamerayı takan kişinin hukuka aykırılık bilinciyle hareket ettiğini göstermek bakımından da yararlıdır. Ardından kameranın konumu ve gördüğü alan fotoğraf ve videoyla belgelenmeli, gerekiyorsa mahkemeden delil tespiti istenmelidir. Kameranın gerçekten neyi gördüğü çoğu dosyada keşif ve bilirkişi incelemesiyle belirlenir. Kamera ortak alanda ise yönetim planı ve kat malikleri kurulu karar defteri incelenmeli, kurul kararının bulunup bulunmadığı tespit edilmelidir.

Talebin niteliğine göre yol seçilir. Kameranın sökülmesi isteniyorsa kişilik hakkına dayalı dava veya Kat Mülkiyeti Kanunu'na dayalı dava, kayıtların silinmesi ve paylaşımın durdurulması isteniyorsa KVKK başvurusu, kayıtlar yayılmış veya kişi açıkça hedef alınmışsa şikayet yoluyla ceza soruşturması öne çıkar.

BÖLÜM VII

Komşunun Kamerası Suç mu, Nasıl Kaldırılır?

Komşunun kamerası her durumda suç oluşturmaz. TCK m. 134 kapsamında ceza sorumluluğu, kameranın belirli bir kişinin özel hayatını izleme kastıyla yerleştirildiğinin veya kayıtların hukuka aykırı biçimde yayıldığının gösterilmesine bağlıdır ve Yargıtay genel güvenlik amacı taşıyan kameralarda bu kastı kolayca kabul etmemektedir. Buna karşılık kamera evinizin kapısını, penceresini veya bahçesini görüyorsa, kameranın evin içini görmemesi tek başına onu hukuka uygun hale getirmez. Yargıtay, dairenin yalnız bir bölümünü kayıt altına alabilen kameranın kaldırılmasına yönelik kararı onamış, ceza yargılamasında verilen beraat kararını da buna engel saymamıştır. Bu nedenle en güçlü yol, kişilik hakkına dayanarak kameranın kaldırılmasını isteyen hukuk davası, kamera ortak alandaysa buna ek olarak Kat Mülkiyeti Kanunu'na dayanan taleptir. KVKK başvurusu kayıtların akıbeti bakımından, ceza şikayeti ise kameranın açıkça bir kişiyi hedef aldığı veya kayıtların yayıldığı durumlar bakımından tamamlayıcı işlev görür. Kamera kayıtlarının dijital ortamda paylaşılması, saklanması ve delil olarak kullanılması gibi konularda bir bilişim avukatı veya bilişim suçları avukatı ile çalışmak, hangi yolun hangi sırayla kullanılacağının doğru belirlenmesini sağlar.

EK

Kaynaklar

1. Yargıtay Hukuk Genel Kurulu, 16.09.2021, E. 2017/2705, K. 2021/1010.
2. Yargıtay 4. Hukuk Dairesi, 16.01.2025, E. 2022/7116, K. 2025/865.
3. Yargıtay 20. Hukuk Dairesi, 06.12.2018, E. 2017/2277, K. 2018/7965.

4. Yargıtay 12. Ceza Dairesi, 15.03.2016, E. 2015/4413, K. 2016/4086.
5. Yargıtay 12. Ceza Dairesi, 15.06.2026, E. 2024/2439, K. 2026/6054.
6. Fevzi Öz, Temel Hak ve Özgürlükler Açısından Türk Ceza Kanunu'nda Özel Hayatın Gizliliğini İhlal Suçu (TCK M. 134), Yüksek Lisans Tezi, Süleyman Demirel Üniversitesi, 2019, Tez No. 560093, Ulusal Tez Merkezi.
7. Fatih Alkan, Anayasa Mahkemesi ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Kararları Bağlamında Özel Hayatın Gizliliğini İhlal Suçu, Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi, 2019, Tez No. 542948, Ulusal Tez Merkezi.
8. Fatma Dilan Topuz, Kişisel Verilerin Kaydedilmesi, Başkasına Verilmesi veya Ele Geçirilmesi (TCK m. 135-137), Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi, 2017, Tez No. 492912, Ulusal Tez Merkezi.
9. Ali Haydar Doğu, Kişisel Verilerin Korunması Kanunu Kapsamında Araç ve Güvenlik Kameralarının Değerlendirilmesi, Hacettepe Hukuk Fakültesi Dergisi, C. 16, S. 3, 2026, s. 135-175.
10. Emre Kılıç, İdarenin Gözetim Yetkisi ve Öğrenci Mahremiyeti: Okullardaki Güvenlik Kameralarının Kişisel Verilerin Korunması Bağlamında Hukuki Analizi, Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Hukuk Araştırmaları Dergisi, 2024.
11. Kerim Kılıç, Kişisel Verilerin Kaydedilmesi Suçu (TCK m. 135), Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, C. 25, S. 1, 2021, s. 1-45.

Çevrimiçi sürüm: https://burakucuncu.com.tr/komsu-kamerasi-suc-kaldirma